

Ved Fremsættelsen udtalte *Petra Petersen* som Ordfører for Forslagsstillerne bl. a.:

Det Lovforslag om Hjælp til *Mødrehjælpsinstitutionerne*, der har været til 1. Behandling her i Tinget i Dag, kan ikke løse de Problemer, der foreligger for Kvinder, naar de staa over for at skulle føde et Barn. I 1946 fødtes der 96 000 Børn her i Landet. Af dem vil ca. 7 000 Børn kunne faa Del i den halve Million, der fra Støtens og Kommunernes Side yderligere stilles til Raadighed for Mødrehjælpsinstitutionerne; de resterende 89 000 Børn maa altsaa betragtes som Børn af ledrestillede Forældre. Men saadan er det jo ikke. Befolkingskommissionen var i 1930erne ved Svangerskabslovens Gennemførelse klar over, at hvis man ikke skulde drive Kvinderne i Hænderne paa Kvaksalverne, maatte man give dem den økonomiske Støtte ved Fødselen, som de trængte til, og Trangen til denne økonomiske Støtte er ikke mindre i Dag. Vi har gennemgaaet 5 Aars Krig og Besættelse, en Tid, da det var de smaa Hjem, der maatte betale ved Lønstop og ved Prisstigninger, og den Efterkrigstid, vi oplever i Dag, er ikke mindre haard for de smaa Hjem. Resultatet er da ogsaa en stadig Stigning i Antallet af Aborter, en Stigning, som skyldes den haarde økonomiske Belastning, Hjemmene er ude for. Her er en Klatskilling paa 250 000 Kr. fra Statens Side til Hjælp til Spædbørnstøj ikke nok til at klare Problemerne; det er Gennemførelse af Befolkingskommissionens Forslag, der er Brug for. Man kan ikke tage en enkelt Del af dette Forslag ud og samtidig ødelægge det væsentlige deri og saa mene, at nu er den hellige Grav vel forvaret.

Ved Lovforslagets 1. Behandling pegede *Socialministeren* paa, at Forholdene havde ændret sig en Del, siden Befolkingskommissionen i 1938 afgav den Betænkning, paa Grundlag af hvilken det foreliggende Lovforslag var udarbejdet. Den forventede Nedgang i Fødselstallet var saaledes ikke indtruffet, idet Fødselspromillen tværtimod var steget stærkt. I 1934 fødtes der kun ca. 65 000 Børn, men i 1946 var Tallet ca. 96 000. Lovforslaget kunde derfor ikke fremsættes ud fra en befolkningspolitisk Begrundelse. „Tilbage bliver saa Spørgsmaalet, om det vil være rimeligt at gennemføre Lovforslaget ud fra almindelige socialpolitiske Hensyn. Det er en Selvfølge, at det altid er rart at kunne stille en Ydelse som den heromhandlede til Raadighed for Befolkningen. Nu er det Regeringens Opgave bl. a. at vurdere de økonomiske Forhold og i den Udstrækning, det er gørligt, gennemføre sociale Love og forbedre Vilkaarene for de økonomisk daarligst stillede Medborgere. Det mener jeg ogsaa er gjort, idet vi her paa